ideo fieri nō poteſt vt hic. ⁊ in. c. oēs decime. xvj. q. vij. Et facit qđ dixi ſi res data ꝓ decimis perit caſmate. ad. q. quidā nō multū abundans alicui loco pio certū fundū dedit cū pacto vt aleret a loco pio toto tēpore vite ſue. demū fundus perit caſmate nunquid debeat habere alimenta. ⁊ dic ꝙ ſic qꝛ ꝓprietas tranſiuit in locū pium ⁊ ſic damnū ceſſit ſibi ⁊ nō alteri. ⁊ expreſſe hoc concludit Cy. in. l. ij. C. de iure emphi.

De feudis. Rubrica.

Supra viſum eſt de quibuſdā cōtractibus quibus rerum dominia transferunt. ſed qꝛ per infeudationē transfert vtile in vaſallum directo remanente apud dominū ⁊ ſic eſt ſpecies cuiuſdā alienationis. idcirco poſt rubricas precedētes ſubijcitur iſta. ꝛc. Abbas.

Inſinuatione. Si dominꝰ a vaſallo recipit feuduz in pignus abſtinendo ab eius ſeruitio non tenetur cōputare fructus in ſortem. hoc dicit ſm cōmunē intellectū. ⁊ ē caſus ſingularis qui alibi nō legit. Primo dictum ſcđo limitatio. ibi. ita videlicet. Nota primo ꝙ pignus pōt cōſiſtere in re propria eius cuiꝰ dominiū vtile ad aliū ptinet ⁊ ↄſtituet ius pignoris reſpectu illius vtilis dominij qđ nō ē ꝓprium ipſiꝰ dñi ſ; vaſalli. Nota ſecūdo ꝙ eccleſia poteſt cōtrahere pignus ſeu inire cōtractū pignoris cōpſtando eiꝰ pecuniam qđ quidam aſſerunt ſi hoc redūdat in vtilitatē eccleſie quaſi ceſſante vtilitate nō debet hunc ↄtractū inire. ar. xij. q. ij. ſine exceptiōe. qđ nō admitto vbi debitū ↄhit ꝓpter neceſſitatē debitoris. qꝛ fortiꝰ eccleſia quā laici tenet ſubuenire indigentibꝰ ar. xij. q. ij. in. c. ſicut oīno. ⁊ xvj. q. j. in. c. fi. ⁊ ī euāgelio. Mutuū dantes nil inde ſperantes. ⁊ in. c. cōſuluit. j. de vſur. Tertio nota ibi. tibi ⁊ eccleſie tue ꝙ vaſallus eccleſie cathedralis tenet ad fidelitatez ⁊ ad ſeruitiū nō ſolū eccleſie ſed ipſi prelato. facit. c. cū tibi. de vbo. ſigni. Et no. ꝙ eccleſia pōt dici plata ⁊ hoc rōne iuris qđ habet in ea vt patet ibi eccleſie tue. ad idē. c. ſi tibi abſenti. de pben. li. vj. nō eſt ergo platus ſimplex ꝓcurator ⁊ vide bonā glo. v. q. iij. c. fi. Ultimo nota ibi a ſeruitio ꝙ vaſallus debet dño ſeruitium rōne feudi. ⁊ quale ſit iſtđ ſeruitiū. Dic primo inſpiciendū qđ fuit cōuentū in cōceſſione feudi. ſecūdo recurre ad bonū tex. xxij. q. v. in. c. de forma cū ibi no. An aūt poſſit vaſallꝰ renunciare feudo ⁊ ſe liberare ab hoc ſeruitio. cōclude ꝙ nō inuito domino. ar. optimū in. l. imperator. ī. §. j. de lega. ij. ⁊ in. l. ſicut. C. de acti. ⁊ obli. facit. c. de pcarijs. ē. de pca. nam iſti ↄtractus fiunt gratia vtriuſqꝫ idō nō poſſunt diſſolui niſi vtriuſqꝫ interueniente ↄſenſu. ⁊ ita alſ fuit de facto determinatum idē dic in ↄtractu emphiteotico ſeu libellario ↄſimili rōne. In glo. ij. ibi. vt res illa citius pueniat ad eccliam ſentit glo. ꝑ hec verba ꝙ ſpeciale inducitur ꝑ iſtū tex. in fauorē ecclie ⁊ ſic nō ꝓcederet in laico recipiente feudū in pignus a vaſallo. hanc lec. ſenſerunt alij extra glo. vt ponit hic abbas dicentes ꝙ in odiū feudorū que cōſtituunt gratis ex rebus eccleſie ſeu cū modico ſeruitio fuit hoc inductū vt ſic citius ipſa bona feudalia redirent ad eccliam. ſed hec lec. nō ē bona nec tuta qꝛ ſi feudū fuit legitime ↄceſſum nō debet cōmitti prauitas vſuraruz vt eccleſia citius recuperet illa bona. nā ꝓ vita alteriꝰ nō ē vſura cōmittenda. vt in. c. ſup eo. de vſuris. ergo multo minus ꝓ recupandis bonis legitime ↄceſſiſ. Alij intelligūt ⁊ eſt ſcđa lect. ī ruſticis qui colūt poſſeſſiones ecclie impenſo tanto ſeruitio ꝙ fructus ī nullo vel paruz excedunt. ſ; hec lec. diuinat ⁊ maxime. qꝛ tex. iſte facit mentionē de ſeruitio nec diſtinguit quale ſit. Tertia lec. ꝙ ꝓcedit qñ hoc fuit ↄuētum inter eos a principio que etiā nō ē bona qꝛ nō valet cōuentio vt vſura ſoluat ī. c. debitores. de iureiur. Quarta lec. ſm Phi. ꝙ in fauorē ecclie fuit hꝫ introductu. qđ non placet duplici rōne. Primo qꝛ tex. dicit declaramꝰ ⁊ ſic nō ponit ius nouū. Item qꝛ fortius eccleſia abſtinere debet a ↄtractu vſurarum ꝙ̄ alij maxime ꝓpter bonū exemplū. Quintā lec. ponit Hoſti. intelligendo generalit ꝙ hꝫ ꝓcedit ex natura feudi nā cum dominiū directe remanſit penes dñm ſi vtile reuertit ad eum ex voluntate vaſalli pignorantis ↄſolidat ipſum dominiū vtile cū ipa ꝓprietate. vnde nō dicit ꝑcipere fructus ex aliena re ſed ex ꝓpria. nam vaſallus interim liberatur ab obligatiōe qua dño tenet. diſſoluit ḡ interī ſeu ſuſpendit obligatio inter eos cōtracta. Et rō hꝫ facit vt idē ſit in laico. ⁊ hec lec. ē cōmunior. naz alie aut diuinant aut impropriant tex. ſic etiaz diuinat alia lec. quā ſenſerūt quidā. ꝑ. c. j. de vſuris in fi. dicentes ꝙ loquit in feudo iniuſte detento. ſed vt dixi ex lrā hoc colligi nō potest licet lec. in ſe ſit vera ꝑ illud. c. j. In fi. glo. hoc intellige dño ↄtradicente nā ſm Hoſti. ſi dñs recipit interim ſeruitium tacite videt renūciare huic iuri niſi ꝓteſtet. ar. l. ij. C. de iure do. impe. ⁊ in. c. cum. M. de conſti.

Ex parte. Ponit tres caſus in qbꝰ nō obſtante iuramento de nō infeudando poteſt eps antiquū feudum ad eccliam reuerſū nouo vaſallo cōcedere. ⁊ ē caſus notabilis interptans iuramētū de nō alienādo. cōis diuiſio. ſcđa ibi in primo. Nota primo ꝙ ꝑ mortem vaſalli feudū reuertit ad dominū. qđ intellige qñ feudū fuit pſonale vel qñ fuit cōceſſum ſibi ⁊ filijs ⁊ morit nō relictis filijs maſculis. nā femina niſi expreſſe ſit dictū nō ſuccedit in feudū. vt. x. coll. ꝯ ſuc. feu. c. j. No. ſcđo ⁊ tene mēti ꝙ iuramētū pſtitū a plato de nō alienando romano pontifice īcōſulto refert dūtaxat ad res q̄ ſunt de menſa eccleſie. i. ad eas res quaꝝ dominiū directū ⁊ vtile ē penes eccliam. nō aūt ad bona feudataria vel emphiteoticaria. nā ſi iſta bona reuertunt ad eccliam pōt platꝰ de nouo alicui ↄcedere nō obſtāte iuramento de nō alienando qꝛ nō videt noua alienatio ex q̄ a pncipio fuit ſancitū vt illa bona darent in emphiteoſim vł ī feudū ⁊ tota die allegat iſte tex. viđ qđ dixi in. c. vt ſup. de rebꝰ eccle. nō alie. ⁊ hoc iuramētū

cōiter hodie p̄ſtant ep̄i ⁊ abbates romano pōtifici.
⁊ vide q̇ꝺ no.in.c.fi.ꝺe eccle.edi. ¶ Nota tertio ꝙ
vaſallo alienante feudū redit feuduꝫ ipſo facto aꝺ
ꝺn̄m.cadit ergo vaſallus ipſo facto a iure ſuo vnꝺ
nō requirit alia ſn̄ia.ꝓ hoc tex. ibi ꝺum permittit
ep̄o alteri illud feudū cōceꝺere ſine noua priuatiōe
q̇ꝺ clari⁹ ſentiūt ꝺoc.h. Itē nota ꝙ priuato vaſallo
ꝓpter ꝺelictū ſuū nō inhabilitat filiū vel ꝯſanguine
um ſuū aꝺ illuꝺ feuꝺū cōſequenꝺū.⁊ facit iſte tex.
optime in ar.ꝙ ꝺelictū patris nocet filio in feuꝺo ꝑ
ꝺenꝺo.vnꝺe hic eſt opus in filio noua cōceſſiōe.ſ
ꝺe hoc.j.latius ꝺicam. ¶ Nota vltimo caſum in q̄
licet ꝯceꝺere iura ſua potētiori.nā eccl'ia nō valens
ꝑ ſe recuperare feuꝺū a manib⁹ potentū pōt conce
ꝺere alteri potētiori vt ipſe recupet ⁊ ipſe habeat in
feuꝺū. Et inducit hoc aꝺ.q.nunq̇ꝺ ꝺe reb⁹ nō feu
ꝺalibus ſic inuaſis ab aliquo vt ꝑ p̄latū recuperari
nō poſſint eccl'ia poſſit ꝯceꝺere in feuꝺum maxime
ſi iurauit nō alienare. Io.an.cōſuluit ꝙ nō.nam ſi
ꝺiceret oppoſitū ꝺefacili poſſꝫ cōmitti frauſ qꝛ pre
latus volens ꝯſanguineo vel amico rem in feuꝺū
ꝯceꝺere ꝑmitteret rem illaꝫ inuaꝺi ab aliquo potē-
ti vt ſic poſtea occaſione ſumpta poſſit infeuꝺare
vt illā recuperet ⁊ frauꝺibus via aperienꝺa nō eſt.
c.quāto.ꝺe ꝺiuoꝛ.ꝓceꝺit ergo queſtio.iij. hui⁹.c.i
rebus feuꝺalib⁹ tm̄. ¶ In glo.j.in fi.nota glo.i eo
ꝙ ꝺicit feuꝺū poſſe ꝺari in ꝺotē in vita feuꝺatarij.
⁊ viꝺe circa hoc no.in.c.que in eccl'iarum.ꝺe ꝯſti.
⁊ inquātū glo.ꝺicit generaliter feuꝺū alienari non
poſſe.ꝺicit hoſti.hoc verū in feuꝺo temporali ſec⁹
in feuꝺo ꝑpetuo.qꝛ illuꝺ pōt alienari ⁊ ꝓ mortua-
rio eccleſie ꝺonari.c.fi.ꝺe re.eccl'.nō alie. viꝺe ꝑ cū
in ſūma.ꝺe imu.eccl'.§.inquātū.v.ſ nec. ⁊ no. hoc
ꝺictū.qꝛ nō reperio ab aliquo hoc reprobatū ¶ In
glo.ij.ibi ꝑꝺit feuꝺū.ꝺicit Io.an. ⁊ bn̄ ꝙ ſolū ꝑꝺit
illā ptē quā alienat licet alienauerit maioꝛē partem
feuꝺi.x.colla.ꝺe ꝓhi.feu.alie.§.imperialē. ⁊ in ti.
ꝺe vaſal.qui cōtra ꝯſti.loca.c.j.⁊ no.gl.inquantuꝫ
ꝺicit ꝙ nō pōt vaſallus feuꝺū pignori ꝺare. facit ꝓ
hoc.qꝛ res q̄ ꝓhibet alienari nō pōt regulariter pi
gnoꝛari.l.fi.C.ꝺe reb⁹ alie.nō alie. plene ꝑ Bar.i
l.in quoꝝ.ff.ꝺe pigno.qꝛ ꝑ ꝯſtitutionē pignori ꝺe
facili ꝑuenit aꝺ ꝺiſtractionē rei.l.ij. C.ꝺe iure ꝺo.
impe.iō ꝓhibita alienatiōe ꝓhibet pignus ſicꝫ pro-
hibito mr̄imonio ꝓhibent ſponſalia ꝑ q̄ ꝑuenitur
aꝺ mr̄imoniū.l.oꝛatio.ff.ꝺe ſpon. ¶ In glo.i v̄bo
ꝯſoꝛtē ibi iure accreſcenꝺi pōꝺera gl.vult q̄ gl.ꝙ in
iure feuꝺali habeat locū ius accreſcēꝺi vt ſi feuꝺuꝫ
parit ꝯceꝺit ꝺuob⁹ ſi ius extinguit aliq̄ caſu in pſo
nā vni⁹ nō reuertat aꝺ ꝺn̄m ſ accreſcat alteri ſocio
eaꝺē rōe. ſi h cēt verū iꝺē ꝺicerem⁹ in iure emphi
teotico.ſ hoc cōiter nō tenet niſi fuiſſet expſſum in
ꝯceſſione feuꝺi.vt in.ꝺ.x.colla.c.j.v.quiꝺ etiam.⁊
viꝺe ꝑ Bar.ff.ꝺe v̄bo.obli.in.l.ſi mihi. vbi gene-
raliter tractat an ⁊ qn̄ in ꝯtrib⁹ habeat locū ius ac-
creſcenꝺi.⁊ regula ē ꝙ nō hꝫ locū vt ibi ⁊ in ſpe. ꝺe
loca.§.nūc aliqua.v.nono.⁊ aꝺ iſtū tex. ꝺico ꝙ po
tius facit in oppoſitū.nā hic nō querebat vtrū ꝺn̄s
ꝺeberet inueſtire ꝯſoꝛtē ſ vtꝝ poſſet qꝛ ꝺelictū vni
us viꝺebat nocere reliq̄.ſ ꝯtriuꝫ hic ꝺeciꝺit.vn̄ pō

ꝺera ꝙ in ſolutione hui⁹.q.tex.nō facit mentioneꝫ
ꝺe ꝯſoꝛte ſ ſolū ꝺicit ꝙ pōt inueſtire filiū vel ꝯſang-
uineū alienātis. ¶ In glo.fi.in fi.ꝺe hac.q.nunq̇ꝺ
ob ꝺelictū patris fili⁹ ꝑꝺat feuꝺū ſi tale fuit ꝺelictū
ꝓpter q̇ꝺ pater ꝑꝺiꝺerat feuꝺū.ꝺicit Goff. ſtanꝺū
cōſuetuꝺinibus locoꝝ ⁊ cōſtitutionib⁹ feuꝺoꝛum.
Dy.in regula nō ꝺꝫ.ꝺe reg.iu.li.vj.ꝺicit ꝙ aut feu
ꝺū paternū primo habet oꝛiginē in perſonā patri
⁊ filius priuatur iure feuꝺi.aut eſt a genere vlteri-
oꝛi ⁊ tunc ſecus.⁊ cum hac opi. tranſit hic Io.an.
⁊ ꝺo. An. viꝺe plene ꝑ Bar.in.l.cū.ff.ꝺe interꝺic.
⁊ rele.⁊ in.l.iuriſiuranꝺi.§.ſi liberi.ff.ꝺe oper.lib.
vbi in effectu ſic ꝺiſtinguit.ꝙ aut pater cōmiſit ꝺeli
ctū propt q̇ꝺ ꝺirecte venit priuanꝺus feuꝺo vt qꝛ
alienauit feuꝺum vel cōmiſit ꝺelictū ꝯtra tenoꝛem
iuramenti ⁊ tūc nocet filio etiā ſi proceſſit a genere
vlterioꝛi.ar.in.l.j.ff.ſi quis aliū teſta.ꝓhi.⁊ in.l.cū
rō naturalis.ff.ꝺe bo.ꝓſcrip.vbi pꝫ ꝙ ꝺelictū vni⁹
nocet oībus ꝓximioꝛibus qui ſūt inferioꝛis graꝺ⁹
vnꝺe ſi q̇s interfecit cōſanguineū cui ꝺebet ſucce-
ꝺere ab inteſtato fiſcus occupat hereꝺitatē.nec ve-
niunt alij cōſanguinei qui ſunt inferioꝛes i graꝺu
vt in.ꝺ.l.cū rō.⁊ q̇ꝺ ibi no. Si aūt nō ē tale ꝺelictū
propter q̇ꝺ ꝺominus ꝺirecte priuet feuꝺo ſeꝺ per
quāꝺā ꝯſequētiam puta qꝛ eſt ꝺamnatus ob aliq̇ꝺ
maleficiū ita ꝙ bona veniūt publicanꝺa.⁊ tūc ꝓce
ꝺit ꝺiſtinctio Dy.nā ſi feuꝺū ē paternū nocet filio.
ſecus ſi ē a genere vlterioꝛi.⁊ ꝓ h optime facit tex.
in.ꝺ.l.cū rō.ff.ꝺe interꝺic.⁊ rele.⁊ no.qꝛ eaꝺē que
ſtio pōt foꝛmari in iurepatronat⁹ nunq̇ꝺ publica-
tis omnibus bonis ꝑꝺāt filij iuſpatronatus q̇ꝺ ꝺe
ſcenꝺit a ſuis antiquioꝛib⁹.viꝺe glo.no.xvj.q.vij.
filijs vel nepotibus.que tractat.nūquiꝺ iuꝺex ſe-
cularis poſſit priuare laicū iurepatronat⁹ eccleſie ⁊
nunquiꝺ veniat cū vniuerſali publicatione ꝓbono-
rū.viꝺe etiā bonā glo.in.c.ſatis ꝑuerſum.lvj.ꝺi.q̄
ꝺicit ꝙ licet pater cōmiſerit crimē leſe maieſtatis ex
quo filij efficiūt infames.l.q̄ſquis.C.aꝺ.l.iul.ma.
⁊.vj.q.j.ſi quis cū militib⁹.filij tm̄ clerici nō inciꝺūt
in infamiā.⁊ ꝑ cōſequēs nō ꝺebēt ꝑꝺere bona.q̇ꝺ
no. ¶ Ultimo hic quero ꝺe queſtione quotiꝺiana
pone vaſallus alienauit feuꝺū irrequiſito ꝺn̄o ſeꝺ
apponit clauſulā ſaluo iure ꝺn̄i nunq̇ꝺ ſit loc⁹ huic
c.vt nihilomin⁹ perꝺat feuꝺū. ꝺ hoc ꝑ Bal. x.col.
que ſit cā bn̄ficij amit.c.j.vbi cōcluꝺit ꝙ ſic qꝛ factū
ſubſequēs ē cōtrariū ꝓteſtationi.c.ea te.ꝺe iureiu
ran.⁊ q̇ꝺ ibi no.ſecus ꝺicit ſi aꝺiecisſet hec verba ꝙ
aliter vel alio moꝺo alienare non intenꝺit q̇ꝺ not.
operant ergo hec verba ꝙ ꝺomino ꝯtraꝺicente nō
viꝺeatur facta alienatio. Et ex omnib⁹ ꝓꝺictis i gl.
infert aꝺ q̄ōnem nunquiꝺ liber feuꝺoꝝ ſit approba
tus.quā q̄ōnem multū late ꝓſequitur hic Io.an.⁊
ꝓceꝺit queſtio in cōſtitutionibus nō eꝺitis ab im-
peratoꝛe.nā ibi ſunt q̇ꝺā ꝯſtitutiōes ꝺe quibus clare
patet ꝙ emanarunt ab imperatoꝛibus.⁊ ꝙ non ſit ap
probatus patet.qꝛ nō legitur ꝙ imperatoꝛ illas cō-
ſtitutiones eꝺiꝺerit vel ꝙ manꝺauerit in volumie
interſeri ſicut ꝺicim⁹ ꝺe libro ꝺecreti.vt no.in.c.ij.
ꝺe reſcrip. In contrarium facit qꝛ ille cōſtitutiōes
allegant per gl. vtriuſqꝫ iuris .leguntur in ſtuꝺijs

ſolenniſſimis. ⁊ continēt in ſe rationē. ⁊ lex ē q̄cq̄d i ratiōe conſiſtit. j. di. ꝯſuetudo. ⁊ nihil allegat Jo. an. ſed prolixe allegat pro ⁊ contra. tenerem hanc partem vltimam per no. per Bart. in. l. j. ff. ſi. cer. pet. vbi tractat an libri Galieni ⁊ Hipocratis ſint approbati. ⁊ ꝯcludit ꝙ ſic ex quo leguntᷣ cōmuniter in ſtudijs ⁊ ab olim coꝝ dicta fuerūt recepta. ſic dicam in conſtitutionibus feudorum.

¶ De pignoribus ⁊ alijs cautionibus. Rubrica.

¶ Supra viſum eſt de quibuſdā ſpeciebus alienationis videndū reſtat de obligationibꝰ realibus iō ſubijcitur rubrica de pignoribꝰ. aduerte q2 rubrica dicit in plurali ⁊ alijs cautionibus q2 multiplex eſt cautio vltra pignoraticiā. quedā ſimplex vt nuda promiſſio. quedā iuratoria vt promiſſio cum iuramento. quedā fideiuſſoria ⁊ de his ⁊ ſimilibꝰ i. c. ꝑ tuas. de dote poſt diuor. reſti. ⁊. c. fi. j. co. appellatione tn̄ cautionis in dubio intelligimus de nuda ⁊ ſimplici. l. ſancimus. C. de vbo. ſigni.

Nullus. Res eccleſie pignorari non debent niſi ex neceſſitate ⁊ rōnabili cauſa. h. d. vel ſic. Vaſa eccleſie ⁊ alia deputata ad cultū diuinum niſi ex iuſtiſſima neceſſitate pignorari nō debēt h. d. ¶ Nota primo ibi p̄ſbr ꝙ appellatiōe p̄ſbri veniunt q̄cq̄ʒ clerici inferioris ordinis. c. ij. de coha. cleri. nam hec ꝓhibitio nō ſoluʒ ꝯcernit ſacerdotes ſ; oēs clericos habentes adminiſtrationē eccl'ie. Nota ſecūdo ꝙ vaſa ſacra eccl'ie poſſunt pignorari ex maxima neceſſitate nedum ergo ꝯſlata vēdi poſſunt. vt. x. q. ij. hoc ius. ſed etiā integra pignorari etiā laico. vt ꝓbatᷣ a ꝯ̄rio ſenſu. ¶ In glo. j. ibi. nō benedicuntᷣ libri. hoc verū excepto miſſali qd̄ bn̄dicitur vt patet in pontificali. ¶ In fi. glo. videtᷣ glo. velle ꝙ nō ſit differentia inter res de quibus i tex. ⁊ alias res eccleſie. ſed poteſt dici ꝙ differentia ē in hoc q2 ſine ſtricta neceſſitate nō debent iſte res pignorari cū ſint deputate ad cultū diuinū ſed alie res poſſunt obligari ⁊ vendi ex ſola vtilitate. vt. xij. q. ij. ſine exceptione. vide tex. optimū in. c. nulli. d̄ re. eccl'. nō alie. vbi colligitᷣ a cōtrario ꝙ bona eccleſie poſſunt generaliter obligari ꝓ obſeruātia alicuius cōtractus etiā ſine licētia epi. ⁊ credo ꝙ in generali obligatione bonoꝝ nō veniūt iſta de quibꝰ in tex. ar. optimū. in. l. j. C. que res pigno. obli. poſ. vbi patet ꝙ in generali obligatione bonorū nō veniūt ea que ſpecialiter quis nō fuiſſet obligaturꝰ. ſpecialē vō obligationē de rebus eccl'ie nō poteſt p̄ſbyter facere ſine ſolennitate requiſita in alienatiōe vt ibi ꝓbatur qd̄ no. Ex quo infero ꝙ etiā rem mobilem p̄cioſam nō poteſt ſacerdos pignorare ſeu p̄latus ſine ſolennitate requiſita in alienatione vt ibi ꝓbatur qd̄ no. ⁊ pro hoc facit. q2 res ꝓhibita alienari ſi pōt pignorari q2 de facili ꝑuenitᷣ ad diſtractionē debitore differente ſolutionē. vt in. l. ij. § cum rem. ff que res pigno. obli. poſ. ⁊ per Bar. in. l. in quoruʒ ff. de pigno. ¶ In glo. ij. ibi ſi parochiani illiꝰ eccleſie caperentᷣ. ¶ No. gl. ꝙ. ꝓ redimēdis parochianis captis ab infidelibus pōt eccl'ia vendere bona ſua etiā ſacra. ⁊ intelligo qn̄ alio modo nō poſſunt redimi. Quid aūt ſi detinentᷣ in carceribus auctoritate iudicis nec valent ſoluere ꝯdēnationē nunq̄d habeat locū dictū glo. vide qd̄ no. glo. in. c. ſicut dino alle. in glo. ⁊ in. c. aurum. ea. cā ⁊. q. ⁊ cū eadem reſtrictione intelligas ſequēs dictū glo. vt ꝓ alendis pauperibꝰ poſſunt diſtrahi ⁊ alienari res eccl'ie qn̄ aliter ſuſtentari nō poſſunt ita ꝙ fame perirēt niſi eccleſia eis ſubueniret tali modo ſicut ſepe ꝯtingit t̄pe guerre. ſi vero nō eſt tanta neceſſitas nō tenetᷣ eccleſia nec hoſpitale ſubuenire vltra q̄ʒ facere p̄t de redditibus proprijs. vnde tot ſunt recipiendi i hoſpitali quot viuere poſſunt ex redditibus. vt legitᷣ ⁊ no. in cle. q2 contingit. de reli. domi. facit. xij. q. j. in. c. videntes. ¶ In fi. gl. ſentit gl. ꝙ de iure ciuili iſta nō poſſunt pignorari. ſecus de iure canonico qd̄ nō placet Hoſti. q2 etiā de iure ciuili poſſunt vendi ex neceſſitate vrgenti dicta auc. hoc ius. vel ſolue formaliꝰ ꝙ nō poſſunt iſta pignorari vt ius pignorū cōſtituatᷣ in eis ſicut in rebus ꝓphanis. ⁊ ſic ꝓcedunt iura ciuilia ſed vt detineantᷣ donec ſatiſfiat de debito poſſunt pignorari. ⁊ ita loquitᷣ iſte tex. ⁊ ſic no. intelligit glo. in. d. auc. hoc ius. x. q. ij. iſtum tex.

Liator. Breue et pōt ꝑ alia verba ſic ſummari. Liber homo nō poteſt pignorari. vel ſic. Liber hō ꝓ debito detineri nō debet etiā ſi nō habet vn̄ ſatiſfaciat. ¶ No. primo ꝙ in libero homine nō pōt cōſtitui ius pignoris ⁊ ſi quis de facto reciperet hominē in pignꝰ perdit debitū ⁊ alimentoꝝ quātitatem tenetur ſoluere ac etiā relegatᷣ in auc. vt nulli iudi. in. § q2. ¶ No. ſecundo a ꝯ̄rio ſenſu ꝙ ſi debitor habet i facultatibꝰ vnde poſſit ſoluere nō debet incarcerari ſed debet iudex executionē facere in bonis ſuis. ꝓ hoc nā videmus ꝙ ꝓ debito nō extenditᷣ manus. Primo ad bona imobilia ſed primo ad mobilia. ſecūdo ad immobilia. tertia ad noīa debitoꝝ. vt. l. a diuo pio. ff de re iudi. ergo multo fortius nō debēt prius extēdi manus ad capturā pſone. ꝓ hoc tex. bo. cū glo. i l. iij. § tutores. ff. de ſuſpe. tuto. ⁊ ibi per Bar. licet ſtatuta municipalia in multis locis aliter ꝓuideāt ⁊ maxime verſatᷣ dubiū nunquid debitor poſſit ſe obligare ad carceres renūciando bn̄ficio ceſſionis. de quo vide per ſpe. in ti. de renunc. ⁊ ꝯclu. § j. v. itē eſt beneficiū. vbi tenet ꝙ nō licet. alij cōtra. ſ; primam p̄tē ſequitᷣ Bar. in. l. alia. § elegātᷣ. ff. ſo. mat. nā hoc pactū videtᷣ ꝯ̄ bonos mores ⁊ inducere quādā ſeruitutē. Ex quo poſſet inferri ꝙ etiaʒ iuramētū nō obligaret h' caſu. ar. in regula nō eſt obligatoriū. li. vj. licet in caſu iuramenti ſ ſede. ꝯtrariuʒ tenuit cōſilio. lviij. motus ꝑ illa iura generalia de iureiur. c. cū contingat. ⁊. c. debitores. ⁊. c. ij. de pact. li. vj. niſi paupertas eēt euidens t̄pe ꝯtractus ſm̄ eū. ſ; p̄ma ꝑs videtᷣ verior ⁊ equior. de q̄ tn̄ dicēduʒ vt no. in. d. c. cū ꝯtingat. ⁊ tenet ſpe. i dicto loco ſcriptorem ſuſpectū de fuga qui obligauit ſe ad ſcribēdū certū librū poſſe capi ⁊ in cōpedibꝰ ſeu carcere